

КОНВЕНЦИЯ относно процедурата по предварително обосновано съгласие при международната търговия с определени опасни химични вещества и пестициди

Ратифицирана със закон, приет от 38-то НС на 28.06.2000 г. - ДВ, бр. 55 от 7.07.2000 г. Издадена от Министерството на околната среда и водите, обн., ДВ, бр. 33 от 23.04.2004 г., в сила от 24.02.2004 г.

Предговор

Бурният растеж на производството и търговията с химични препарати през последните три десетилетия поражда загриженост както в обществото, така и сред правителствата за потенциалните рискове, свързани с опасните химични вещества и пестицидите. Особено уязвими са държавите, в които няма адекватна инфраструктура за контрол на вноса и употребата на такива препарати.

В отговор на тази загриженост Програмата на Обединените нации за околната среда (ЮНЕП) и Организацията на обединените нации по прехрана и земеделие (ФАО) в средата на 80-те години започнаха да разработват и поощряват програми за доброволна размяна на информация. През 1985 г. ФАО пусна в ход своя Международен кодекс за поведение при разпространението и използването на пестициди, а през 1987 г. ЮНЕП предложи Лондонските правила за обмен на информация за химични вещества в международната търговия.

Скоро след това двете организации заедно въведоха доброволната процедура по предварително обосновано съгласие от 1989 г. Осъществявана съвместно от ЮНЕП и ФАО, тази програма осигури на правителствата информацията за опасните химични вещества, необходима за оценка на рисковете и за вземането на обосновани решения относно вноса на химични препарати.

Разбирайки нуждата от задължително регулиране, държавните ръководители, присъстващи на Световната среща в Рио де Жанейро през 1992 г., приеха глава 19 от Дневен ред 21, която приканва до 2000 г. да се приеме юридически обвързващ акт за процедурата по предварително обосновано съгласие. Ето защо Съветът на ФАО (през 1994 г.) и Управителният съвет на ЮНЕП (през 1995 г.) упълномощиха своите административни ръководители да проведат преговори. Тези преговори започнаха през март 1996 г. и приключиха през март 1998 г., когато беше представен в окончателен вид текстът на конвенция за процедурата по предварително обосновано съгласие при международната търговия с определени опасни химични вещества и пестициди.

Конвенцията беше приета и открита за подписване на Конференцията на упълномощените в Ротердам на 10 септември 1998 г. На специална церемония на 11 септември 1998 г. тя беше подписана от 61 държави и една регионална организация за икономическа интеграция. Конвенцията беше открита за подписване в течение на една година в Главната квартира на Обединените нации в Ню Йорк от 12 септември 1998 г. Тя ще влезе в сила 90 дни след депозирането на 50 документа за ратифициране.

Конференцията прие също така и резолюция за временни споразумения по конвенцията. Според тази резолюция съществуващата доброволна процедура по предварително обосновано съгласие се променя, за да се приведе в съответствие с клаузите на конвенцията, и ще продължи да функционира до момента, в който конвенцията влезе в сила. ФАО и ЮНЕП съвместно изпълняват функциите на секретариат за конвенцията в преходния период, като ще продължат и след влизането ѝ в сила.

Януари 1999 г.

Страните по тази конвенция,

Съзнавайки вредното въздействие върху човешкото здраве и околната среда на определени опасни химични вещества и пестициди в международната търговия,

Припомняйки съответните условия, залегнали в Декларацията от Рио де Жанейро по

околна среда и развитие и глава 19 от Дневен ред 21 относно "Природосъобразно управление на токсичните химични вещества, включително и предотвратяване на незаконния международен трафик на токсични и опасни продукти",

Отчитайки дейността, извършена от Програмата на ООН по околна среда (ЮНЕП) и Организацията на ООН по прехрана и земеделие (ФАО) при осъществяване на доброволната процедура за предварително обосновано съгласие, както е определена в изменените от ЮНЕП Лондонски правила за обмен на информация за химични вещества в международната търговия (оттук нататък цитирани като "Изменените лондонски правила") и в Международния кодекс на ФАО за поведение при разпространението и употребата на пестициди" (наричан по-долу "Международен кодекс за поведение"),

Вземайки под внимание условията и специфичните изисквания на развиващите се държави и държавите с икономики в преход, и в частност необходимостта да се подобрят възможностите и средствата за управление на химичните вещества на тези държави, включително чрез обмен на технологии, предоставяне на техническа и финансова помощ и подпомагане сътрудничеството между страните,

Отбелязвайки специфичните нужди на някои държави от информация за транзитното движение на химични вещества,

Признавайки, че добрата практика по управление на химичните вещества следва да се насърчава във всички държави, и имайки предвид освен това доброволния характер на стандартите, залегнали в Международния кодекс за поведение и Етичния кодекс на ЮНЕП за международната търговия с химични вещества,

Желаейки да гарантират, че опасните химични вещества, които се изнасят от територията им, са опаковани и етикетирани по начин, който опазва човешкото здраве и околната среда и е съобразен с принципите на Изменените лондонски правила и Международния кодекс за поведение,

Признавайки, че търговията и политиките за опазване на околната среда трябва взаимно да се подпомагат с цел постигане на устойчиво развитие,

Подчертавайки, че нищо в тази конвенция не следва да се тълкува като опит за изменение на правата и задълженията на която и да е страна по вече съществуващи международни договори, засягащи международната търговия с химични вещества или опазването на околната среда,

Разбирайки, че гореизложеното няма за цел да постави тази конвенция над други международни споразумения,

Непоколебими в стремежа си да опазват човешкото здраве, в това число здравето на потребителите и работещите, и околната среда от потенциални вредни въздействия, причинени от определени опасни химични вещества и пестициди в международната търговия,

се споразумяха за следното:

Член 1

Цел

Целта на тази конвенция е да насърчава споделянето на отговорността и съвместните усилия на страните в международната търговия с определени опасни химични вещества с оглед опазване на човешкото здраве и околната среда от потенциални увреждания и едновременно с това да съдейства за природосъобразната употреба на такива вещества чрез облекчаване на обмена на информация относно техните характеристики и свойства, чрез подпомагане на националните процедури по вземане на решения за техния внос и износ и чрез разпространяване на тези решения сред страните.

Член 2

Определения

По смисъла на тази конвенция:

а) "Химично вещество" означава вещество, било то самостоятелно, в смес или във вид на препарат, получено чрез производствен процес или добито от природата, но несъдържащо

живи организми; състои се от следните категории: пестициди (включително особено опасни пестицидни формулации) и промишлени химични вещества;

b) "Забранено химично вещество" означава химично вещество, изцяло забранено за употреба в рамките на една или повече категории чрез окончателен нормативен акт, с цел опазване на човешкото здраве или околната среда; това включва и химични вещества, неполучили първоначално разрешение за употреба или изтеглени от употреба в промишлеността или вътрешния пазар или от по-нататъшно разглеждане по местната процедура за одобряване и когато са налице явни доказателства, че това действие е предприето с оглед опазване на човешкото здраве или околната среда;

c) "Строго ограничено химично вещество" означава химично вещество, забранено за употреба в една или повече категории чрез окончателен нормативен акт с цел опазване на човешкото здраве или околната среда, но за което определени специфични употреби са останали разрешени; това включва и химични вещества, неполучили разрешение за употреба или изтеглени от употреба в промишлеността или вътрешния пазар или от по-нататъшно разглеждане по местната процедура за одобряване и когато са налице явни доказателства, че това действие е предприето с оглед опазване на човешкото здраве или околната среда;

d) "Особено опасна пестицидна формулация" означава химично вещество, предназначено за пестицидна употреба, чието опасно влияние върху човешкото здраве или околната среда се проявява за кратък период от време, след еднократно или многократно въздействие в условията на употреба;

e) "Окончателен нормативен акт" означава акт, предприет от дадена страна по конвенцията, който не изисква последващ нормативен акт и чиято цел е да забрани или строго да ограничи дадено химично вещество;

f) "Внос" и "Износ" означават съответно движението на дадено химично вещество от една страна до друга страна по конвенцията, като се изключва обикновеният транзит;

g) "Страна" означава държава или регионална организация за икономическа интеграция, която е приела задълженията по тази конвенция и за която конвенцията е в сила;

h) "Регионална организация за икономическа интеграция" означава организация, създадена от суверенни държави от даден регион, на която държавите членки са прехвърлили компетенции по отношение на въпроси, уредени от тази конвенция, и която е била надлежно упълномощена, съобразно нейните вътрешни процедури, да подписва, ратифицира, приема, одобрява или да се присъединява към тази конвенция;

i) "Комитет по преглед на химичните вещества" е спомагателният орган, посочен в параграф 6 на член 18.

Член 3

Обхват на действие на конвенцията

1. Тази конвенция се прилага за:

- a) забранени или строго ограничени химични вещества;
- b) особено опасни пестицидни формулации.

2. Конвенцията не се прилага за:

- a) наркотични и психотропни вещества;
- b) радиоактивни материали;
- c) отпадъци;
- d) химически оръжия;
- e) фармацевтични препарати, включително препарати за хуманната и ветеринарната медицина;
- f) химични вещества, използвани като хранителни добавки;
- g) храни;
- h) химични вещества в количества, които не биха оказали влияние върху човешкото здраве или околната среда, при условие че са предмет на внос;
- i) за целите на научни изследвания или анализи, или

ii) за лична употреба, в приемливи за такова използване количества.

Член 4

Определяне на национални органи

1. Всяка страна определя един или повече национални органи, упълномощени да действат от нейно име при изпълнението на административните функции, изисквани от тази конвенция.

2. Всяка страна се стреми да осигури достатъчно средства на този орган или органи за ефективно изпълнение на техните задачи.

3. Всяка страна информира Секретариата за името и адреса на този орган или органи не по-късно от датата, от която конвенцията влиза в сила за нея. Страната незабавно уведомява Секретариата за настъпили промени в името и адреса на този орган или органи.

4. Секретариатът незабавно информира страните за уведомленията, получени съгласно параграф 3.

Член 5

Процедури при забранени или строго ограничени химични вещества

1. Всяка страна, приела окончателен нормативен акт, уведомява писмено Секретариата за него. Уведомяването се извършва във възможно най-кратки срокове, но не по-късно от деветдесет дни след датата на влизане в сила на този нормативен акт, и трябва да съдържа изискваната информация по приложение I в случаите, когато тя съществува.

2. Всяка страна към датата, от която тази конвенция влиза в сила за нея, уведомява Секретариата в писмена форма за своите окончателни нормативни актове, които са в сила към този момент, освен в случаите, когато страната е предоставила уведомления за окончателните си нормативни актове в съответствие с Изменените лондонски правила или Международния кодекс за поведение и не е необходимо тази информация да бъде предоставяна повторно.

3. Секретариатът във възможно най-кратки срокове, но при всички случаи не по-късно от шест месеца след получаването на уведомлението по параграфи 1 и 2, проверява дали уведомлението съдържа изискваната информация по приложение I. Ако уведомлението съдържа необходимата информация, Секретариатът незабавно изпраща резюме от получената информация до всички страни по конвенцията. Ако уведомлението не съдържа необходимата информация, Секретариатът съответно информира за това страната, изпратила уведомлението.

4. На всеки шест месеца Секретариатът изпраща до страните резюме от получената информация съгласно параграфи 1 и 2, включително и относно тези уведомления, които не съдържат цялата информация, изисквана по приложение I.

5. Когато Секретариатът е получил поне едно уведомление от всеки два региона, включени в процедурата за предварително обосновано съгласие относно определено химично вещество, за което е установил, че отговаря на изискванията по приложение I, той препраща уведомленията до Комитета по преглед на химичните вещества. Съставът на регионите, участващи в процедурата за предварително обосновано съгласие, се определя с решение, което се приема с консенсус на първото заседание на Конференцията на страните.

6. Комитетът по преглед на химичните вещества разглежда получената с тези уведомления информация и в съответствие с критериите по приложение II препоръчва на Конференцията на страните въпросното химично вещество да подлежи на процедурата за предварително обосновано съгласие и да бъде включено съответно в приложение III.

Член 6

Процедури при особено опасни пестицидни формулации

1. Всяка страна по конвенцията, която е развиваща се или е страна с икономика в преход и има проблеми, причинени от особено опасна пестицидна формулация при условията на употребата ѝ на територията си, може да предложи на Секретариата включването на тази особено опасна пестицидна формулация в приложение III. При разработването на предложението страната може да се позове на техническа експертиза от

подходящи източници. Предложението трябва да съдържа изискваната информация по част 1 на приложение IV.

2. Секретариатът във възможно най-кратки срокове, но при всички случаи не по-късно от шест месеца след получаването на предложението по параграф 1, проверява дали то съдържа информацията, която се изисква по част 1 на приложение IV. Ако предложението съдържа необходимата информация, Секретариатът незабавно изпраща на всички страни резюме от получената информация. Ако предложението не съдържа необходимата информация, той уведомява съответно предлагащата страна.

3. Секретариатът следва да събере допълнителната информация, посочена в част 2 на приложение IV, отнасяща се до изпратеното предложение по параграф 2.

4. Ако изискванията на параграфи 2 и 3 по-горе са изпълнени по отношение на определената особено опасна пестицидна формулация, Секретариатът изпраща предложението и съответната информация до Комитета по преглед на химичните вещества.

5. Комитетът по преглед на химичните вещества разглежда информацията, съдържаща се в предложението, както и допълнително събраната информация, и в съответствие с критериите, посочени в част 3 на приложение IV, препоръчва на Конференцията на страните въпросната особено опасна пестицидна формулация да подлежи на процедурата за предварително обосновано съгласие и съответно да бъде включена в приложение III.

Член 7

Включване на химични вещества в приложение III

1. Комитетът за преглед на химичните вещества подготвя проект на документ за вземане на решение за всяко химично вещество, което е решил да препоръча за включване в приложение III. Проектът на документ за вземане решение трябва да се основава като минимум на информацията, посочена в приложение I или, в зависимост от случая, в приложение IV, и да включва информация за употребите на химичното вещество в категория, различна от категорията, за която се прилага окончателният нормативен акт.

2. Препоръката, спомената в параграф 1, заедно с проекта на документ за вземане на решение се изпращат на Конференцията на страните. Конференцията на страните взема решение дали химичното вещество трябва да подлежи на процедурата по предварително обосновано съгласие и съответно да включи химичното вещество в приложение III, както и да одобри проекта на документа за вземане на решение.

3. Когато е взето решение за включване на химично вещество в приложение III и съответният проект на документ за вземане на решение е одобрен от Конференцията на страните, Секретариатът изпраща незабавно тази информация до всички страни.

Член 8

Химични вещества в доброволната процедура за предварително обосновано съгласие

За химичните вещества, извън посочените в приложение III, които са били включени в доброволната процедура за предварително обосновано съгласие преди датата на първото заседание на Конференцията на страните, Конференцията на страните на това заседание ще вземе решение да включи в приложение III онези химични вещества, за които са изпълнени всички изисквания за вписването им в това приложение.

Член 9

Изключване на химични вещества от приложение III

1. Ако дадена страна представи в Секретариата информация, която не е съществувала по време на вземането на решение за включване на определено химично вещество в приложение III, и тази информация показва, че присъствието на това химично вещество в списъка вече не отговаря на критериите в приложение II или, в зависимост от случая, в приложение IV, Секретариатът изпраща тази информация до Комитета за преглед на химичните вещества.

2. Комитетът за преглед на химичните вещества разглежда получената съгласно

параграф 1 информация. За всяко химично вещество, за което Комитетът за преглед на химичните вещества реши в съответствие с критериите в приложение II или в зависимост от случая в приложение IV да препоръча да бъде изключено от приложение III, той изготвя ревизиран проект на документ за вземане на решение.

3. Препоръката, спомената в параграф 2, се изпраща на Конференцията на страните, придружена от ревизирания проект на документ за вземане на решение. Конференцията на страните взема решение дали химичното вещество следва да бъде извадено от приложение III и дали да одобри ревизирания проект на документ за вземане на решение.

4. Когато Конференцията на страните вземе решение за изваждане на дадено химично вещество от приложение III и одобри ревизирания проект на документ за вземане на решение, Секретариатът незабавно изпраща тази информация до всички страни.

Член 10

Задължения във връзка с вноса на химични вещества, включени в приложение III

1. Всяка страна предприема съответните законодателни или административни мерки, за да осигури своевременни решения относно вноса на химични вещества, включени в приложение III.

2. Всяка страна във възможно най-кратки срокове, но не по-късно от девет месеца след датата на издаване на проекта на документ за вземане на решение по параграф 3 на член 7, изпраща до Секретариата отговор относно бъдещия внос на съответното химично вещество. Ако страната промени този отговор, тя незабавно внася ревизирания отговор в Секретариата.

3. След изтичане на посочения в параграф 2 срок Секретариатът незабавно отправя към страната, която не е предоставила такъв отговор, писмено искане това да бъде направено. Ако страната не е в състояние да предостави отговор, Секретариатът, когато е необходимо, ѝ оказва съдействие да предостави отговор в срока, посочен в последното изречение на параграф 2 на член 11.

4. Отговорът по параграф 2 съдържа или:

а) окончателно решение съгласно законовите и административните мерки:

i) съгласие за внос;

ii) несъгласие за внос; или

iii) съгласие за внос само при определени условия; или

б) временен отговор, който може да включва:

i) временно решение, което дава съгласие за внос със или без определени условия или несъгласие за внос за определен период от време;

ii) изявление, че окончателното решение е в процес на разглеждане;

iii) искане до Секретариата или до страната, която е уведомила за окончателния нормативен акт, за допълнителна информация,

iv) искане до Секретариата за съдействие при оценката на химичното вещество.

5. Отговорът по точки а) или б) на параграф 4 се отнася за категорията или категориите, посочени за даденото химично вещество в приложение III.

6. Окончателното решение се придружава от описание на всички закони и административни мерки, на които то се основава.

7. Всяка страна изпраща в Секретариата отговори относно всяко химично вещество, включено в приложение III, не по-късно от датата, от която тази конвенция влиза в сила за нея. Страна, която вече е предоставила такива отговори в съответствие с Изменените лондонски правила и Международния кодекс за поведение, не е необходимо да изпраща повторно тази информация.

8. Всяка страна предоставя отговорите си по този член на разположение на всички заинтересувани лица под нейна юрисдикция, в съответствие със своите закони и

административни мерки.

9. Страна, която в съответствие с параграфи 2 и 4 по-горе и параграф 2 на член 11 вземе решение за несъгласие за внос на дадено химично вещество или за съгласие за такъв внос при определени условия, едновременно забранява или прилага същите условия, ако вече не го е направила, към:

- a) вноса на химичното вещество от който и да е източник; и
- b) местното производство на химичното вещество за вътрешни нужди.

10. Всеки шест месеца Секретариатът уведомява всички страни за отговорите, които е получил. Тази информация включва описание на законовите и административните мерки, на които се основава решението, ако съществуват такива. Секретариатът също така информира страните за всички случаи на неизпратени отговори.

Член 11

Задължения във връзка с износа на химични вещества, включени в приложение III

1. Всяка страна износител:

a) прилага съответните закони или административни мерки, за да уведоми заинтересуваните под нейна юрисдикция за отговорите, изпратени на Секретариата в съответствие с параграф 10 на член 10;

b) предприема съответните закони или административни мерки износителите, които са под нейна юрисдикция, да спазват решенията по всеки отговор, не по-късно от шест месеца след датата, на която Секретариатът за първи път е уведомил страните за такъв отговор в съответствие с параграф 10 на член 10;

c) при поискване и ако е необходимо, съветва и подпомага страните вносителки:

i) да получат допълнителна информация, която да ги подпомогне при предприемане на действия, в съответствие с параграф 4 на член 10 и точка "с" на параграф 2 по-долу; и

ii) да разширяват своите възможности и капацитет за безопасно управление на химичните вещества през техния жизнен цикъл.

2. Всяка страна взема мерки да не допуска износа на химично вещество, включено в приложение III, от нейната територия за страна вносител, която поради извънредни обстоятелства не е изпратила отговор или е изпратила временен отговор, който не съдържа временно решение, освен ако:

a) това е химично вещество, което към момента на вноса е регистрирано като химично вещество в страната вносител; или

b) това е химично вещество, за което съществуват доказателства, че преди това е употребявано или внасяно в страната вносител и че спрямо него не са предприемани регулаторни мерки за забрана на неговата употреба; или

c) износителят е поискал и получил изрично съгласие за внос чрез компетентния национален орган на страната вносител. Страната вносител отговаря на такова искане в срок шестдесет дни, като своевременно уведомява Секретариата за решението си.

Задълженията на страните износителите по този параграф влизат в сила след изтичането на шест месеца от датата, на която Секретариатът за първи път уведоми страните, в съответствие с параграф 10 на член 10, че дадена страна не е изпратила отговор или че е изпратила временен отговор, който не съдържа временно разрешение. Тези задължения се прилагат в продължение на една година.

Член 12

Уведомление за износ

1. Когато забранено или строго ограничено в дадена страна химично вещество се изнася от нейната територия, тази страна изпраща уведомление за износ до страната вносител. Уведомлението за износ съдържа информацията, посочена в приложение V.

2. Уведомлението за износ на това химично вещество се изпраща преди първия му износ след приемането на съответния окончателен нормативен акт. След това уведомлението

за износ се изпраща преди първия износ за всяка следваща календарна година. Изискването за уведомяване преди износ може да бъде отменено от определения национален орган в страната вносител.

3. Страната вносител изпраща актуализирано уведомление за износ, след като е приела окончателен нормативен акт, водещ до съществена промяна в забраната или строгото ограничаване на това химично вещество.

4. Страната вносител потвърждава получаването на първото уведомление за износ, получено след приемането на окончателния нормативен акт. Ако страната вносител не получи потвърждение в срок от тридесет дни след изпращането на уведомлението за износ, тя изпраща второ уведомление. Страната вносител трябва да положи разумни усилия страната вносител да получи второто уведомление.

5. Задълженията на страна, посочена в параграф 1, се преустановяват, когато:

- a) химичното вещество е включено в приложение III;
- b) страната вносител е изпратила отговор за химичното вещество до Секретариата в съответствие с параграф 2 на член 10; и
- c) Секретариатът е разпространил отговора до страните в съответствие с параграф 10 на член 10.

Член 13

Информация, съпровождаща изнасяните химични вещества

1. Конференцията на страните съдейства на Световната митническа организация да изгради специална Хармонизирана система от митнически кодове за отделните химични вещества или групи химични вещества, включени в приложение III. Когато на дадено химично вещество е присвоен такъв код, всяка страна изисква при износ на химичното вещество кодът му да бъде вписан в транспортните документи.

2. Независимо от изискванията на страната вносител при износ всяка страна изисква химичните вещества, включени в приложение III, а също така и забранените или строго ограничени на нейна територия химични вещества, да бъдат етикетирани по начин, който дава достатъчна информация за рисковете и/или опасностите за човешкото здраве или околната среда, като се отчитат съответните международни стандарти.

3. Независимо от изискванията на страната вносител при износ всяка страна може да изисква химичните вещества, които на нейна територия подлежат на изисквания за етикетирание във връзка с опазване на околната среда и човешкото здраве, да бъдат етикетирани по начин, който осигурява достатъчно информация за рисковете и/или опасностите за човешкото здраве или околната среда, отчитайки съответните международни стандарти.

4. По отношение на химичните вещества, посочени в параграф 2, които ще се използват за професионални цели, всяка страна вносител изисква на всеки вносител да бъде предоставен информационен лист за безопасност, който да следва международно приет формат и да отразява най-актуалната информация.

5. Информацията на етикета и информационният лист за безопасност трябва, доколкото е възможно, да бъдат представени на един или повече от официалните езици на страната вносител.

Член 14

Обмен на информация

1. Всяка страна, доколкото е възможно и в съответствие с целта на тази конвенция, улеснява:

a) обмена на научна, техническа, икономическа и правна информация относно химичните вещества, попадащи в обхвата на тази конвенция, включително токсикологична, екотоксикологична информация и информация за безопасност;

b) предоставянето на обществено достъпна информация за националните нормативни актове, отнасяща се до целите на тази конвенция;

c) предоставянето на информация на други страни пряко или чрез Секретариата за

националните нормативни актове, които съществено ограничават една или повече употреби на дадено химично вещество, когато е необходимо.

2. Страните, които обменят информация съгласно тази конвенция, защитават каквато и да е поверителна информация по взаимно споразумение.

3. По смисъла на тази конвенция не се счита за поверителна следната информация:

а) информацията, посочена в приложения I и IV, представена съгласно член 5 и член 6 съответно;

б) информацията, съдържаща се в информационния лист за безопасност съгласно параграф 4 на член 13;

в) срокът на годност на химичното вещество;

д) информация за предпазните мерки, включително класификацията в категория на опасност, естеството на риска и съответните препоръки за безопасност; и

е) резюмето на резултатите от токсикологичните и екотоксикологичните изпитвания.

4. По смисъла на тази конвенция датата на производство на химичното вещество по принцип не се счита за поверителна.

5. Всяка страна, която изисква информация за транзитно преминаване през нейната територия на химични вещества, включени в приложение III, може да докладва за своето желание на Секретариата, който съответно да информира всички страни.

Член 15

Прилагане на конвенцията

1. Всяка страна предприема необходимите мерки за създаване и укрепване на своята национална инфраструктура и институциите, които осигуряват ефективното прилагане на тази конвенция. Тези мерки могат да включват, ако е необходимо, приемането или изменението на национални законодателни и административни мерки, а също така и:

а) създаването на национални регистри и бази от данни, включващи информация за безопасност при работа и употреба на химични вещества;

б) насърчаването на инициативи в промишлеността за повишаване на химическата безопасност; и

в) подкрепата на доброволните споразумения, отчитайки разпоредбите на член 16.

2. Всяка страна осигурява в максимално възможна степен достъпа на обществеността до информация за работа с химични вещества и мерките за предотвратяване на свързани с тях аварии, както и за алтернативите, които са по-безопасни за човешкото здраве или околната среда, на химичните вещества, включени в приложение III.

3. Страните се съгласяват да си сътрудничат пряко или когато е необходимо, чрез компетентните международни организации при прилагането на тази конвенция на субрегионално, регионално и глобално равнище.

4. Нищо в тази конвенция не следва да се тълкува като ограничаващо правото на страните да предприемат действия, които опазват още по-строго човешкото здраве и околната среда, отколкото се изисква в тази конвенция, при условие че такива действия са в съответствие с тази конвенция и международното право.

Член 16

Техническа помощ

Страните, отчитайки най-вече нуждите на развиващите се страни и страните с икономики в преход, си сътрудничат в предоставянето на техническа помощ за развитието на необходимата инфраструктура и компетентни органи за управление на химични вещества с цел да се улесни прилагането на тази конвенция. Страните с по-напреднали програми за управление на химичните вещества ще предоставят техническа помощ, включително обучение на други страни, за развитието на тяхната инфраструктура и компетентни органи за управление на химичните вещества през техния жизнен цикъл.

Член 17

Неспазване на конвенцията

Конференцията на страните в реални срокове разработва и приема процедури и

институционални механизми за определяне на случаите на неспазване на разпоредбите на конвенцията и отношението към страните, за които се установи, че са допуснали нарушения.

Член 18

Конференция на страните

1. Създава се Конференция на страните.

2. Първото заседание на Конференцията на страните се свиква съвместно от Изпълнителния директор на ЮНЕП и Генералния директор на ФАО не по-късно от една година след влизане в сила на конвенцията. След това редовните заседания на Конференцията на страните се провеждат на равни интервали, определени от конференцията.

3. Извънредни заседания на Конференцията на страните се провеждат по всяко друго време, когато конференцията счете за необходимо, или по писмено искане на която и да е страна, при условие че то е подкрепено най-малко от една трета от страните

4. На първото си заседание Конференцията на страните договаря и приема с консенсус процедурни и финансови правила за своята работа и за всички спомагателни органи, както и финансови разпоредби, уреждащи функционирането на Секретариата.

5. Конференцията на страните извършва постоянен преглед и оценка на прилагането на тази конвенция. Тя изпълнява възложените ѝ от конвенцията функции и за тази цел:

а) създава, в допълнение към изискванията на параграф 6 по-долу, такива спомагателни органи, каквито счита за необходими за прилагането на конвенцията;

б) си сътрудничи, ако е необходимо, с компетентните международни организации, междуправителствени и неправителствени органи; и

в) разглежда и предприема всякакви допълнителни действия, необходими за постигане целите на конвенцията.

6. На своето първо заседание Конференцията на страните създава спомагателен орган, наречен Комитет за преглед на химичните вещества, който да изпълнява функциите, възложени на този комитет от конвенцията. Във връзка с това:

а) членовете на Комитета за преглед на химичните вещества се назначават от Конференцията на страните; в състава на комитета се включват ограничен брой определени от правителствата експерти по управление на химичните вещества; членовете на комитета се назначават на принципа на равнопоставено географско разпределение, като се осигурява баланс между развитите и развиващите се страни;

б) Конференцията на страните определя правомощията, организацията и работата на комитета;

в) комитетът полага всички усилия да приема своите препоръки с консенсус; ако са изчерпани всички усилия за постигане на консенсус, но такъв не е постигнат, тази препоръка в краен случай се приема с мнозинство от две трети от присъстващите и гласуващи членове.

7. Организацията на обединените нации, нейните специализирани агенции и Международната агенция за атомна енергия, както и всяка държава, която не е страна по тази конвенция, могат да участват в заседанията на Конференцията на страните като наблюдатели. Всеки орган или агенция, независимо дали е национален или международен, правителствен или неправителствен, компетентен по въпроси в обхвата на конвенцията, който е уведомил Секретариата за желанието си да присъства на заседание на Конференцията на страните като наблюдател, може да бъде допуснат, освен ако най-малко една трета от присъстващите страни не възразят. Достъпът и участието на наблюдатели се регламентират от процедурните правила, приети от Конференцията на страните.

Член 19

Секретариат

1. Създава се Секретариат.

2. Функциите на Секретариата са:

а) да организира срещите на Конференцията на страните и нейните спомагателни органи и да осигурява необходимото им обслужване;

б) при поискване да оказва съдействие на страните и по-специално на развиващите се

страни и на страните с икономики в преход по прилагането на тази конвенция;

с) да осигурява необходимата координация със секретариатите на други подобни международни органи;

д) да сключва под общото ръководство на Конференцията на страните административни и договорни споразумения, необходими за ефективното изпълнение на неговите функции; и

е) да изпълнява другите функции на секретариат, определени в тази конвенция, както и други функции, които могат да бъдат определени от Конференцията на страните.

3. Функциите на секретариат по тази конвенция се изпълняват съвместно от Изпълнителния директор на ЮНЕП и Генералния директор на ФАО при условия, договорени между тях и приети от Конференцията на страните.

4. Конференцията на страните може да реши с мнозинство от три четвърти от присъстващите и гласуващи страни да възложи функциите на секретариат на една или повече други компетентни международни организации, ако установи, че Секретариатът не функционира, както е било предвидено.

Член 20

Решаване на спорове

1. Всеки спор между страните по тълкуването или прилагането на тази конвенция страните решават чрез преговори или по друг мирен начин по техен избор.

2. При ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване към тази конвенция или по всяко време след това страна, която не е регионална организация за икономическа интеграция, може да декларира писмено в документ, внесен при Депозитаря, че при спорове относно тълкуването или прилагането на конвенцията приема единия или двата от следните начини за решаване на спорове като задължителни по отношение на всяка страна, която поема същото задължение:

а) арбитраж съгласно процедурите, които ще бъдат приети от Конференцията на страните във възможно най-кратки срокове, и

б) отнасяне на спора в Международния съд.

3. Страна, която е регионална организация за икономическа интеграция, може да направи декларация с подобно действие по отношение на арбитража съгласно процедурата, посочена в точка "а" на параграф 2.

4. Декларацията, направена съгласно параграф 2, остава в сила до изтичането ѝ в съответствие с нейните условия или до три месеца след депозирането на писмено уведомление за оттеглянето ѝ при Депозитаря.

5. Изтичането на срока на декларация, уведомление за оттегляне или нова декларация нямат никаква сила върху дела, висящи пред арбитражен съд или пред Международния съд, освен ако страните по спора не се договорят друго.

6. Ако страните по спора не са приели една и съща или една от процедурите по параграф 2 и ако не са могли да решат спора в срок от дванадесет месеца след изпращане на уведомление от едната до другата страна, че между тях има спор, по искане на една от страните по спора той се отнася до помирителна комисия. Помирителната комисия изготвя доклад с препоръки. Допълнителните процедури, свързани с помирителната комисия, се включват в приложение, което се приема от Конференцията на страните не по-късно от второто заседание на конференцията.

Член 21

Изменения и допълнения на конвенцията

1. Всяка страна може да предлага изменения и допълнения на конвенцията.

2. Измененията и допълненията на конвенцията се приемат на заседание на Конференцията на страните. Текстът на всяко предложено изменение и допълнение се съобщава на страните от Секретариата най-малко шест месеца преди заседанието, на което се предлага за приемане. Секретариатът изпраща предложеното изменение и допълнение и на страните, подписали тази конвенция, и на Депозитаря за сведение.

3. Страните полагат всички усилия за постигане на съгласие по всяко направено предложение за изменение и допълнение на конвенцията с консенсус. Ако всички усилия за консенсус са изчерпани и не е постигнато съгласие, изменението се приема, в краен случай, с мнозинство от три четвърти от присъстващите и гласуващи на заседанието страни.

4. Депозитарят изпраща изменението и допълнението до всички страни за ратифициране, приемане или одобрение.

5. Депозитарят се уведомява в писмена форма за ратифицирането, приемането или одобрението на изменението и допълнението. Изменение и допълнение, прието съгласно параграф 3, влиза в сила за страните, които са го приели, на деветдесетия ден след датата на депозиране на документите за ратифициране, приемане или одобрение от най-малко три четвърти от страните. След това за всяка друга страна изменението и допълнението влиза в сила на деветдесетия ден след датата, на която тази страна депозира документа си за ратифициране, приемане или одобрение на изменението и допълнението.

Член 22

Приемане и изменения и допълнение на приложенията

1. Приложенията към тази конвенция представляват неразделна част от нея, освен ако изрично не е предвидено друго. Позоваването на тази конвенция съставлява в същото време позоваване на което и да е приложение към нея.

2. Приложенията се свеждат до процедурни, научни, технически или административни въпроси.

3. За предлагането, приемането и влизането в сила на допълнителни приложения към тази конвенция се прилага следната процедура:

а) допълнителни приложения се предлагат и приемат съгласно процедурата, описана в параграфи 1, 2 и 3 на член 21;

б) всяка страна, която не може да приеме допълнително приложение, уведомява писмено за това Депозитаря в срок от една година след датата на съобщението на Депозитаря за приемането на това допълнително приложение; Депозитарят уведомява незабавно всички страни за всяко такова получено уведомление; дадена страна може по всяко време да оттегли предишно уведомление за неприемане на допълнително приложение, като от този момент приложението влиза в сила за тази страна съгласно точка "с" по-долу; и

с) след изтичане на една година от датата на съобщението на Депозитаря за приемането на допълнително приложение приложението влиза в сила за всички страни, които не са отправили уведомление, в съответствие с разпоредбите на точка "б" по-горе.

4. Освен в случая на приложение III предлагането, приемането и влизането в сила на изменения и допълнения на приложенията към тази конвенция подлежат на същите процедури, които се отнасят за предлагането, приемането и влизането в сила на допълнителни приложения към тази конвенция.

5. За предлагането, приемането и влизането в сила на изменения и допълнения в приложение III се прилага следната процедура:

а) изменения и допълнения в приложение III се предлагат и приемат в съответствие с процедурата, залегнала в членове от 5 до 9 и параграф 2 на член 21;

б) Конференцията на страните взема решенията си за приемане с консенсус;

с) Депозитарят незабавно изпраща решението за изменение и допълнение на приложение III на страните; изменението и допълнението влиза в сила за всички страни на датата, определена в решението.

6. Ако допълнителното приложение или изменение и допълнение на приложение е свързано с изменение и допълнение на конвенцията, то няма да влезе в сила преди влизането в сила на изменението и допълнението на конвенцията.

Член 23

Гласуване

1. Всяка страна по тази конвенция има право на един глас с изключение на предвиденото в параграф 2 по-долу.

2. Регионалните организации за икономическа интеграция по въпроси от тяхната компетентност упражняват правото си на глас с брой гласове, равен на броя на техните държави членки, които са страни по тази конвенция. Такива организации не упражняват правото си на глас, ако някоя от техните държави членки упражни своето право на глас и обратно.

3. По смисъла на тази конвенция "присъстващи и гласуващи страни" означава страните, които присъстват на заседанието и гласуват за или против.

Член 24

Подписване

Тази конвенция се открива за подписване от всички държави и организации за регионална икономическа интеграция в Ротердам на 11 септември 1998 г. и в седалището на Организацията на обединените нации в Ню Йорк от 12 септември 1998 г. до 10 септември 1999 г.

Член 25

Ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване

1. Тази конвенция подлежи на ратифициране, приемане или одобряване от държавите и от регионалните организации за икономическа интеграция. Тя ще бъде отворена за присъединяване на държавите и регионалните организации за икономическа интеграция в деня след датата, на която конвенцията е затворена за подписване. Документите за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване се депозират при Депозитаря.

2. Всяка регионална организация за икономическа интеграция, която става страна по тази конвенция, без някоя от нейните държави членки да е страна, поема всички задължения по конвенцията. В случай на такива организации, при които една или повече държави членки са страна по тази конвенция, организацията и нейните държави членки следва да вземат решение за отговорностите по изпълнение на задълженията си по конвенцията. В такива случаи организацията и нейните държави членки нямат право да упражняват правата си по конвенцията едновременно.

3. В своите документи за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване регионалните организации за икономическа интеграция декларират компетенциите си по въпросите, уредени от тази конвенция. Всяка такава организация уведомява също така Депозитаря, който, от своя страна, уведомява останалите страни за всяка промяна в обхвата на техните компетенции.

Член 26

Влизане в сила

1. Тази конвенция влиза в сила на деветдесетия ден след датата на депозиране на петдесетия документ за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване.

2. За всяка държава или регионална организация за икономическа интеграция, която ратифицира, приеме или одобри тази конвенция или се присъедини към нея след датата на депозиране на петдесетия документ за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване, конвенцията влиза в сила на деветдесетия ден след датата, на която тази държава или регионална организация за икономическа интеграция е депозирала своя документ за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване.

3. По смисъла на параграфи 1 и 2 всеки документ, депозиран от регионална организация за икономическа интеграция, няма да се счита като допълнителен към документите, депозирани от държавите членки на тази организация.

Член 27

Уговорки

По отношение на тази конвенция не могат да се правят никакви уговорки.

Член 28

Оттегляне

1. По всяко време след изтичането на три години от датата, на която тази конвенция е влязла в сила за дадена страна, тази страна може да се оттегли от конвенцията, като отправи

писмено уведомление до Депозитаря.

2. Всяко такова оттегляне влиза в сила една година след датата на получаване на уведомлението за оттегляне от Депозитаря или на по-късна дата, ако такава е посочена в уведомлението за оттегляне.

Член 29

Депозитар

Депозитар по тази конвенция е Генералният секретар на ООН.

Член 30

Автентични текстове

Оригиналът на тази конвенция, чиито текстове на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език са еднакво автентични, се депозира при Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

В уверение на това, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставено в Ротердам на десети септември хиляда деветстотин деветдесет и осма година.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Информация, която трябва да съдържа уведомленията, съгласно член 5

Уведомлението съдържа:

1. Свойства, идентификация и употреба:

- a) общоприето наименование;
- b) химическо наименование в съответствие с международно призната номенклатура (например на Международния съюз за чиста и приложна химия) (IUPAC), когато такава номенклатура съществува;
- c) търговски наименования и наименования на препарати;
- d) кодови номера: номер по Общия регистър на химичните вещества (CAS), митнически код по Хармонизираната система и други номера;
- e) информация по класификацията в категориите на опасност, когато химичното вещество подлежи на изисквания за класификация;

f) употреба или употреби на химичното вещество;

g) физикохимични, токсикологични и екотоксикологични свойства.

2. Окончателен нормативен акт:

a) точна информация за окончателния нормативен акт:

- i) резюме на окончателния нормативен акт;
- ii) препратка към нормативния акт;
- iii) дата на влизане в сила на окончателния нормативен акт;
- iv) уточняване дали окончателният нормативен акт е предприет на основата на оценка на риска или на опасността и ако е така, информация за оценката, включително препратка към съответната документация;
- v) мотиви за окончателния нормативен акт във връзка с човешкото здраве, включително здравето на потребителите и работещите или околната среда;
- vi) резюме за опасностите и рисковете, които представлява химичното вещество за човешкото здраве, включително здравето на потребителите и работещите или околната среда, и за очаквания ефект от окончателния нормативен акт;

b) категория или категории, за които е предприет окончателният нормативен акт, и за всяка категория:

- i) употреба или употреби, забранени чрез окончателния нормативен акт;

по CAS		
1	2	3
2,4,5-Т (2,4,5-трихлорофеноксиоцетна киселина)	93-76-5	пестицид
Алдрин	309-00-2	пестицид
Каптафол	2425-06-1	пестицид
Хлордан	57-74-9	пестицид
Хлордимеформ	6164-98-3	пестицид
Хлоробензилат	510-15-6	пестицид
ДДТ	50-29-3	пестицид
Диелдрин	60-57-1	пестицид
Диносеб и неговите соли	88-85-7	пестицид
1,2-Диброметан (ДБЕ)	106-93-4	пестицид
Флуороацетамид	640-19-7	пестицид
Хексахлорциклохексан (НСН) - смес от изомери	608-73-1	пестицид
Хептахлор	76-44-8	пестицид
Хексахлорбензен	118-74-1	пестицид
Линдан	58-89-9	пестицид
Живачни съединения, включително неорганични живачни съединения, алкоксиалкил и арил живачни съединения,		пестицид
Пентахлорофенол	87-86-5	пестицид
Монокротофос (разтворими течни формулации на химичното вещество, съдържащи над 600 g активно вещество на литър)	6923-22-4	особено опасни пестицидни формулации
Метамидофос (разтворими течни фор-	10265-92-6	особено опасни

мулации, съдържащи над 600 g активно вещество на литър)		пестицидни формулации
Фосфамидон (разтворими течни формулации, съдържащи над 1000 g активно вещество на литър)	13171-21-6 (смес, E- и Z-изомери) 23783-98-4 (Z-изомер) 297-99-4 (E-изомер)	особено опасни пестицидни формулации
Метил-паратион (емулсионни концентрати с 19,5 %, 40 %, 50 %, 60 % активно вещество и прах, съдържащ 1,5 %, 2 % и 3 % активно вещество)	298-00-0	особено опасни пестицидни формулации
Паратион (всички формулации - аерозоли, прахова пудра, емулсионни концентрати, гранули и омокряеми пудри, без капсулираните суспензии)	56-38-2	особено опасни пестицидни формулации
Крокидолит	12001-28-4	промишлено химично вещество
Полибромирани бифенили (РВВ)	36355-01-8 (хекса-) 27858-07-7 (окта-) 13654-09-6 (дека-)	промишлено химично вещество
Полихлорирани бифенили (РСВ)	1336-36-3	промишлено химично вещество
Полихлорирани терфенили (РСТ)	61788-33-8	промишлено химично вещество
Трис (2,3-дибромопропил) фосфат	126-72-7	промишлено химично вещество

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Информация и критерии за включване на особено опасни пестицидни формулации в приложение III

Част 1. Документация, която се изисква от предлагача страна

Предложенията, внасяни съгласно параграф 1 на член 6, трябва да включват достатъчна документация, съдържаща следната информация:

а) наименование на опасната пестицидна формулация;

- b) наименование на активното вещество или вещества във формулацията;
- c) относително количество на всяко активно вещество във формулацията;
- d) тип на формулацията;
- e) търговски наименования и наименования на производителите, ако са известни;
- f) общоприети и признати начини на употреба на формулацията в предлагащата страна;
- g) ясно описание на инцидентите, свързани с проблема, включително неблагоприятните ефекти и начина, по който е била използвана формулацията;
- h) всяка нормативна, административна или друга мярка, която е предприета или предстои да бъде предприета от предлагащата страна в отговор на такива инциденти.

Част 2. Информация, събирана от Секретариата

В съответствие с параграф 3 на член 6 Секретариатът събира съответна информация за формулацията, включително:

- a) физикохимични, токсикологични и екотоксикологични свойства;
- b) съществуващи ограничения за използване и приложение в други държави;
- c) информация за инцидентите, свързани с формулацията на територията на други държави;
- d) информация, представена от други страни, международни организации, неправителствени организации или други сходни национални или международни източници;
- e) оценки на риска и/или опасността, ако има такива;
- f) данни, ако има такива, за степента на използване на формулацията, като брой на регистрациите или обем на производството или количество продажби;
- g) други формулации на въпросния пестицид и инциденти, свързани с тях, ако има такива;
- h) алтернативни методи за борба с вредителите;
- i) друга информация, която Комитетът за преглед на химичните вещества може да счете за необходима.

Част 3. Критерии за включване на особено опасни пестицидни формулации в приложение III

При разглеждане на предложенията, изпратени от Секретариата съгласно параграф 5 на член 6, Комитетът за преглед на химичните вещества взема предвид:

- a) надеждността на доказателствата, показващи, че използването на формулацията в съответствие с общоприетите и признати норми в предлагащата страна е довело до посочените инциденти;
- b) вероятността за такива инциденти в други държави с подобен климат, условия и начини на употреба на формулацията;
- c) наличието на ограничения при боравенето и прилагането, изискващи технологии и методи, които може да не са приемливи или широко използвани в държави, където липсва необходимата инфраструктура;
- d) значението на докладваните въздействия, съотнесено към използваното количество от формулацията;
- e) че съзнателната злоупотреба сама по себе си не е достатъчна причина за включване на формулацията в приложение III.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Информация, която трябва да съдържа уведомлението за износ

1. Уведомленията за износ следва да съдържат следната информация:

- a) наименование и адрес на определените компетентни национални органи на страната износител и страната вносител;
- b) очаквана дата за износ към страната вносител;
- c) наименование на забраненото или строго ограниченото химично вещество и резюме на информацията, посочена в приложение I, която трябва да бъде предоставена на Секретариата в съответствие с член 5; когато в смес или в препарат се съдържа повече от

едно такова химично вещество, тази информация се предоставя за всяко химично вещество;

d) изявление относно предвижданата категория, ако е известна, на химичното вещество и неговата употреба в тази категория в страната вносител;

e) информация относно предпазните мерки за намаляване опасността от въздействие на това химично вещество и неговите емисии;

f) в случаите на смес или препарат концентрацията на забраненото или строго ограниченото химично вещество или вещества;

g) наименование и адрес на вносителя;

h) всякаква допълнителна информация, която е лесно достъпна за съответния компетентен национален орган в страната износител и която би подпомогнала съответния компетентен национален орган в страната вносител.

2. Освен информацията, посочена в параграф 1, страната износител предоставя допълнителна информация съгласно приложение I, по искане на страната вносител.